

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Niemcy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydane przeciwko ML

(Sprawa C-220/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 3 – Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi – Warunki wykonania – Podstawy odmowy wykonania – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 4 – Zakaz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania – Warunki pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim – Zakres badania przeprowadzanego przez wykonujące nakaz organy sądowe – Istnienie środka prawnego w wydającym nakaz państwie członkowskim – Zapewnienie złożone przez organy tego państwa członkowskiego)

(2018/C 328/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

ML

Przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3, art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że gdy wykonujący nakaz organ sądowy dysponuje danymi świadczącymi o istnieniu systemowych lub ogólnych nieprawidłowości dotyczących warunków pozbawienia wolności w zakładach penitencjarnych wydającego nakaz państwa członkowskiego, których dokładność sąd odsyłający powinien sprawdzić przy uwzględnieniu wszystkich uaktualnionych informacji:

- wykonujący nakaz organ sądowy nie może wykluczyć istnienia rzeczywistego niebezpieczeństwa, że osoba objęta europejskim nakazem aresztowania wydanym w celu wykonania kary pozbawienia wolności będzie poddana niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, na tej tylko podstawie, że osobie tej przysługuje w wydającym nakaz państwie członkowskim środek prawny umożliwiający jej zaskarżenie warunków pozbawienia wolności, choć istnienie takiego środka prawnego może zostać wzięte pod uwagę przez wspomniany organ dla celów podjęcia decyzji o przekazaniu zainteresowanej osoby;
- wykonujący nakaz organ sądowy jest zobowiązany do zbadania jedynie warunków pozbawienia wolności w zakładach penitencjarnych, w których według dostępnych mu informacji wspomniana osoba zostanie prawdopodobnie osadzona, w tym tymczasowo lub przejściowo;
- wykonujący nakaz organ sądowy musi sprawdzić w tym celu jedynie konkretne i dokładne warunki pozbawienia wolności zainteresowanej osoby, które mają znaczenie dla ustalenia, czy osoba ta będzie narażona na rzeczywiste niebezpieczeństwo niehumanitarnego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 karty praw podstawowych;
- wykonujący nakaz organ sądowy może wziąć pod uwagę informacje przedstawione przez organy wydającego nakaz państwa członkowskiego inne od wydającego nakaz organu sądowego, takie jak w szczególności zapewnienie, że zainteresowana osoba nie będzie poddana niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu w rozumieniu art. 4 karty praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.